

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

Hatalmas munkás- és paraszttömegek ünnepelték Szegeden és környékén a második szabad május elsejét

A munkáspártok egysége bizonyult annak a sziklának, amelyre a magyar demokrácia jövője épül

Elég volt a huzavonából, elég volt a szabotálásból, követeljük a kormány-program haladéktalan végrehajtását! — mondotta Révai József elvtárs a szegedi május 1-i ünnepi beszédében

(Szeged, május 2) Meleg, nyári nap köszöntötte május elsején Szeged dolgozóit, hogy szinte a természet is hozzájáruljon a második szabad május elseje méltó megünnepléséhez. Már előző este ünnepi díszbe öltözött a város és a munkászenekar kíséretével lelkes fáklyásmenet vonult végig a város főutcáin, éltetve a munkáspártokat és azok vezérét, valamint a magyar köztársaságot és a dolgozók harcos, nagy ünnepnapját.

Május elsején zenés ébresztő köszöntötte reggel a város lakosságát, majd 9 óra tájban megkezdődött az ünnepi gyűlekezése a Marx-téren. Innen vonultak fel azután végeláthatatlan hosszú sorban a Nagyköruton, Kossuth Lajos-sugáruton, Tisza Lajos-köruton, Dugonics-téren és Kárász-utcán keresztül a Szechenyi-téren felállított dobogóhoz, hogy impozáns felvonulásukkal üdvözljék a munka nagy ünnepét és a dobogón helyet foglaló vendégeket: Révai József elvtársat és Riesz István elvtárs, igazságügyminisztert, valamint Barenov tábornokot, a Szegeden állomásozó hadtest parancsnokát, Hajtovics gárdaalezredes, városparancsnokot, Kartjenov gárdaalezredes, városparancsnokhelyettesét, továbbá a város vezetését Dénés Leó elvtárs, polgármesterrel az élén, a honvédség és a pártok képviselőit. A munkászenekar és a honvédszenekar indulói mellett több mint egy órán keresztül tartott a nagyszabású felvonulás. Szeged minden dolgozója, a gyárak, üzemek, vasút, posta és a közhivatalok dolgozói egyaránt felvonultak zászlóik alatt, hatalmas táblákkal és felkiáltásokkal éltetve a szabad májust, a munkáspártokat, a magyar köztársaságot, a szakszervezeteket és a szovjet-magyar barátságot. Egyes üzemek készítményeikkel vonultak fel, így például: a szegedi kendergyár kocsiján szövőszék mellett dolgoztak ügyeskezű leányok, a Szikra-gyufagyár hatalmas doboz gyufával, a szakszervezetek autójavító munkaközössége pedig az általa üzembeállított autóbusszal és teherautókkal jelent meg. A felvonulók szinte teljesen megtöltötték a Szechenyi-teret és közel százezernyi tömeg várta az ünnepség megkezdését.

(Szeged, május 2) A Himnusz hangjai után a Szakszervezeti Bizottság részéről Komócsin Mihály elvtárs, megyei titkár nyitotta meg a nagygyűlést és összehasonlította a régi május elsejéket, a mai, szabad, demokratikus május elsejével. Szeretettel köszöntötte ezután Szeged dolgozóit és a megjelent vendégeket. Bevezető szavai után Gáti Pál, a szegedi Nemzeti Színház művésze szavalta el Baráth Endre: Ballada az első májusról című költeményét, majd Riesz István elvtárs, igazságügyminiszter, a Szociáldemokrata Párt nevében emelkedett szólásra.

Szeged dolgozóinak jóvá kell tenniük . . .

Beszéde elején a május elsejei ünnepések céljáról beszélt és ezt abban határozta meg, hogy minden proletár tekintetét az emberiség felszabadításának nagy, közös céljára, minden szolgálat és kizsákmányolás kiirtására, a szocializmus megvalósítására irányítsák. Szeged dolgozóinak felhívta kötelességeire, mert jóvá kell tenniük, hogy innen indult ki a magyar történelem leggyászosabb és leggazabb korszaka: a Horthy-korszak. Ezután visszapillantott a magyar demokrácia eddigi eredményeire, megállapítva, hogy az első legnagyobb tény a földreform megalkotása volt, mert ez képezi alapját a demokráciának. Ez ugyanis nemcsak gazdasági, hanem politikai kérdés is.

— Az agrárfeudalizmussal együtt

azonban Magyarországon ipari feudalizmus is volt — mondotta Riesz elvtárs. Ez az ipari kapitalizmus éppen olyan veszedelmes a demokrácia gondolatára, mint amilyen veszedelmes volt az agrárfeudalizmus. Ezért nekünk államosítanunk kell a gyárakat, bányákat, energiaforrásokat, szigorú állami ellenőrzés alá kell helyezni a bankokat, mert nem tűrhető, hogy egy pár munkásnyuzó, a munkásokat kizsákmányoló iparmágnás sajátítsa ki a magyar politikai hatalmat. Ez ugyanis a magyar demokrácia életkérdése.

Nem pihenhetünk, amíg földre nem terítjük a reakciót

A továbbiakban a magyar demokrácia megvédése érdekében erőlesen követelte Riesz elvtárs, igazságügyminiszter a reakciós tanárok eltávolítását, valamint a közhivatalok és az egész magyar közélet megtisztítását a reakciós elemektől, mert addig míg mindez meg nem történik, nem tűnhet el gazdasági nyomorúságunk sem. Ezután a magyar kormányküldöttség moszkvai utjáról beszélt és kiemelte, hogy a Szovjetunióban nem a legyőzött Magyarországot fogadták, hanem a lenini elvnek megfelelően az egyenrangú Magyarországot. Ez a fogadtatás azonban nagy kötelességet ró ránk. Nem szabad pihennünk addig — mondotta —, amíg teljesen földre nem terítjük a reakciót. A reakció leküzdésének legsikeresebb eszközét Riesz elvtárs a munkásegységben határozta meg, kiemelve, hogy

a két munkáspárt ideológiai alapja között nincs különbség, csak bizonyos taktikai elgondolásokról van két munkáspárt.

— Tudomásul kell venni — mondotta —, hogy munkásosztály azonban csak egy van. A két munkáspárt a jövőben is közösen fog azokért az eszmékért harcolni, amelyeknek alapjait Marx rakta le és amelyekben ma sincs okunk semmit sem változtatni, amelynek igazságait egy évszázad tanulmányai és egy borzalmas világháború minden eseménye igazol.

Riesz elvtárs, igazságügyminiszter nagy tapsal és éljenzessel fogadott beszéde után az Általános Munkásdalgylet énekszámai következtek, majd szünni nem akaró éljenzés közepette kezdte meg beszédét Révai József elvtárs, a Magyar Kommunista Párt nevében. Megvilágította, hogy május 1-e a nemzetközi proletárszolidaritás nagy napja és a magyar munkások, szegényparasztok és értelmiségiek tömegeivel együtt menetelnek Moszkva, London, Belgrád, Bukarest és Páris munkástömegei. Bevezető szavai után Révai elvtárs a munkásegység kérdésével foglalkozott és kijelentette, hogy ebben a kérdésben teljesen egyetért Riesz elvtárs szavaival.

A kisparaszt tudni fogja, hol a helye

— A munkásegység az eddigi idő alatt kiállta a tűzpróbát — mondotta — és a munkáspártok egysége bizonyult annak a sziklának, amelyre a magyar demokrácia jövője épül. A magyar munkásosztály hű szövetségese a harcban a dolgozó parasztság. Éppen ezért ez a nap a munkásság és parasztság megbontathatlan szövetségének napja is. Hiába próbálják egyesek a magyar parasztságot szembeállítani a magyar ipari dolgozókkal. Az az új gazda, akit a nagybirtokok nyomorított és az a kisparaszt, akit a banktőke zsákmányolt ki, minden mesterkedés ellenére tudni fogja, ki a barátja és tudni fogja hol a helye: a munkásosztály mellett.

Nem a bosszu, a barátság vezető irányunkban a Szovjetuniót

Rámutatott a továbbiakban Révai elvtárs arra, hogy május 1-e a népek testvériségének napja is. Hálával adózott a Szovjetunió és a Vörös Hadseregnek. Magyarország sokat vétkezett a Szovjetunió ellen, mégis a szovjet népek nagy vezére Sztálin

generalisszimusz a mostani moszkvai látogatás alkalmával ismételtén ki nyilatkoztatta, hogy nem akarnak bosszút állani Magyarországon Horthyék bűnei miatt. A Szovjetunió politikáját irányukban nem a bosszú, hanem a barátság érzelmei vezetik. A közeledő béketárgyalásokról szólva rámutatott arra, hogy ha Magyarországon esélyei a béke szempontjából az utóbbi időben javulhat, akkor ez első sorban a Szovjetunió barátságának köszönhető.

— Ha sikerül elérnünk, hogy a szlovákiai magyarság százezres tömegei ne legyenek földönfutóvá, ha sikerül elérni, hogy emberi, gazdasági, politikai és nemzeti jogaink legyenek azon a földön, amelyen apáink éltek és hallak, akkor ezt legegyszerűbben a Szovjetunióval köszönhetjük — mondotta. A Szovjetunió bizalmát viszont annak köszönhetjük, hogy itt márciusban a magyar demokrácia bal szárnya megmutatta, hogy vissza tud ütni a reakció próbálkozásain. Eppen ezért ismételtén oda kiáltjuk a reakciós mesterkedőknek, hogy **örkösülünk a szovjet-magyar barátsággal!** nem akarunk Görögországgal lenni, nem akarunk senki kezében szovjetellenes mesterkedések aknamunkájának jártassággal lenni.

Elég volt a huzavonából

Kiemelte ezután Révai elvtárs, hogy belső életünk megerősítésére, önálló, független és öncélú magyar életünk kialakítására szükség van arra, hogy ne egy helyben topogjunk a belpolitikában sem, hanem előre menjünk.

— Haladéktalanul be kell nyújtatnunk a törvényjavaslatot a földreform befejezéséről és követeljük a bányák állami tulajdonbavételét. A magyar nehézipar legfontosabb üzemének államosítását és a nagy bankok állami ellenőrzés alá vételét. Nem utolsósorban követeljük azt is, hogy a reakciós szemetet kisöpörjük a hivatalból a szervezett munkásság képviselőinek közreműködésével. Kijelentjük itt, most Szeged dolgozó népe előtt és az egész világ dolgozó népe előtt, hogy ezzel a tempóval föltöbbség elégedetlenek vagyunk. **Elég volt a huzavonából, elég volt a szabotálásból, követeljük a kormány-program haladéktalan végrehajtását!** Ugyátszik vannak egyesek, akik csak akkor hajlandók teljesíteni ígéretüket, akkor hajlandók a megvalósítás útjára lépni, ha a mi tömegeink újra megmozdulnak. Ha ez kell, állunk rendelkezésükre.

A belső egység kérdéséről is szólt Révai elvtárs és kifejtette, hogy a gazdasági nehézségek leküzdésére és békecéljainak elérésére belső egységre van szükség.

Négymillió hold bevetett föld

— Ha nehezen is, de átvészeltük a tél nehézségeit — folytatta beszédét Révai elvtárs —, mert bányászaink ma is diadalmasan végzik a szén-csatát és nem kevésbé hősiessé dolgozik parasztságunk is. A dolgozó parasztság több mint négymillió hold bevetésével megmutatta, hogy felsat-